

18.12.62 - יום ג'

בעשר בבוקר ישיבת ועדה חו"ב - על המאורעות בגבול סוריה
(חל-קציר והאון). יש פרוטוקול סטינוגרפי.
- אחרי הצהרים חנוכה בית אלישבע אשכול, הייתי נאלץ לעזוב
באמצע, כי ב-5.30 נועדה פגישה עם סגרט, מנהיג המפלגה הס.ד.
באיטליה. הוא בפעם הראשונה בארץ. מפלגתו של נני ונני עצמו
תומכים בממשלה הנוכחית, שהיא קואליציה של הדימוקרטים
הנוצרים עם הס.ד. של סרגט. למפלגת סרגט יש 3 חברים בממשלה.
60% של מפלגת נני בעד חסימה בממשלה ו-40% קרובים לקומוניסטים.
אבל הולכים ומתקררים. יש שלוש חנועות פועלים מקצועיות:
של הקומוניסטים (בהשתתפות מפלגת נני) של הס.ד. ושל הנוצרים.
השפעת ס.ד. ניכרת בצפון. בפיאט עובדים 120.000 פועלים,
מאובדים בהנועתו. - היש סיכוי לאיחוד החנועה הסוציאליסטית?
כן, אבל לא במהרה. הפועלים המצביעים בעד קומוניסטים אינם
קומוניסטים. אבל מצבם רע, כמו כן רע מצב האכר הזעיר. הדרום
איטליה מעטים הגשמים (רק שנים שלושה חדשים בשנה) וגם כמעט
אין נהרות. יש "הגירה" לצפון, גם יוצאים לצרפת ולגרמניה.
שאלתיו על השוק המשותף - אם באמת לאיחוד אירופה. - לא
במהרה. יש מגמה כזו, אבל לא קל לוותר על עצמאות מלאה. סיפרתי
לו מה שאמר לי מוריס פור, מנהיג המפלגה הרדיקלית בצרפת, כי
הרוב הגדול של הצרפתים הם בעד ארצות הברית של אירופה, ורק
דיבול מעכב, סרגט מפקפק בדבר. הוא מצדד בשיחופנו בשוק. מסרתי
לו מה שאמר לי שר הכספים האיטלקי בהיותו פה לפני שנה או שנתיים,
שהוא מתנגד לכך, כי זה יצוץ למסעי ההדר האיטלקים - הוא השתומם
על כך, ושאלני אם יכול לספר על כך לפנפני, הסכמתי, אבל אמרתי
שאני זוכר שם השר, כי באיטליה יש שרי כספים אחדים. שאלתיו מה
משך אותו לבוא אלינו. אמר: ישראל משמשת דוגמא, לא רק לעמי
אפריקה. אם לעמי אירופה יש ללמוד מאתנו. אמרתי לו אנו ארץ

קטנה/.

18.12.62

קטנה ועמוסה משימות קשות ומכנות רבות, אמר שהוא יודע,
ואעפ"כ. שאלתיו אם תיחכן שיתוף פעולה חרבותי בין ישראל
ואיסליה. ענה בחיוב.

השיחה נפסקה באמצע - כי בינחים הגיעו אלי חברי משרד
גואיש קומיוניסטי ונשיאם בראשם. מספרם היה כה
רב - שאפשר היה להתכנס במשרדי ונפגשנו בחדר הישיבות.
הישיבה נקלטה בסייפ-רקורדר. עמדתי בעיקר על הצורך
בחינוך עברי - לימוד הלשון העברית וההיסטוריה של עמנו.
אחדים מהם הבינו חשש שישראל מתרחקת מ"היהדות". שאלתי
אוחם מה זאת "היהדות" - והסבתי להם כי הדת היא רק חלק
של יהדותנו ומה ההבדל בין היהדות של העם בישראל ובין
היהדות בכל רחבי התפוצה.
כמובן, שהצטלמנו בסוף, כנהוג.

18.12.62

קטנה ועמוסה משימות קשות וסכנות רבות, אמר שהוא יודע,
ואעפ"כ. שאלתיו יאם תיחכן שיחוף פעולה חרבותי בין ישראל
ואיטליה. ענה בחיוב.

השיחה נפסקה באמצע - כי מנחים הגיעו אלי חברי אמריקה
גואיס קומיוניסטי ונשיאם *ג'אנאני* בראשם. מספרם היה כה
רב - שאפשר היה להחכנס במשרדי ונפגסנו בחדר הישיבות.
הישיבה נקלטה בטייפ-רקורדר. עמדתי בעיקר על הצורך
בחינוך עברי - לימוד הלשון העברית וההיסטוריה של עמנו.
אחדים מהם הבינו חשש שישראל מתרחקת מ"היהדות". שאלתי
אותם מה זאת "היהדות" - והסבחת לי להם כי הדת היא רק חלק
של יהדותנו ומה ההבדל בין היהדות של העם בישראל ובין
היהדות בכל רחבי החפוצה.
כמובן, שהצטלמנו בסוף, כנהוג.